

Sygn. akt I C 1178/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 20 maja 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa **B. B.**

przeciwko (...) **S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. na rzecz powódki B. B. kwotę 5.100,00zł (pięć tysięcy sto) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15.03.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.573,64zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 255,00zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której zwolniona była powódka.

Z. /

1. odnotować;
2. kal. 21 dni;
3. po prawomocności należność z pkt. III do przypisu;

20.05.2014r.

I C 1178/12

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 5.100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12.03.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wyjaśniła, że w dniu 30.12.2011 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego została poszkodowana. Sprawca wypadku był ubezpieczony przez stronę pozwaną od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana przyjęła swoją odpowiedzialność za skutki przedmiotowego wypadku, gdyż w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce kwotę 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Wypłacona kwota jest zdaniem powódki zbyt niska biorąc pod uwagę rozmiar szkody doznanej przez powódkę. Powódka w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego oraz ogólnych potłuczeń ciała, do dnia dzisiejszego odczuwa

dolegliwości związane z urazami, jakich doznała przez co nie może powrócić w pełni do prowadzonego przed wypadkiem trybu życia. Przedmiotowe zdarzenie niekorzystnie się odbiło także na stanie psychicznym powódki, która w chwili obecnej zmuszona jest do korzystania z pomocy męża, który wozi ją samochodem, co jest dla niej źródłem dyskomfortu, gdyż wcześniej prowadziła sama, co dawało jej poczucie niezależności i usprawniało życie zarówno prywatne jak i zawodowe. Żądanie ustawowych odsetek od dnia 13.02.2012 r. powódka uzasadnia tym, iż zgłoszenie szkody nastąpiło 10.02.2012 r. natomiast strona pozwana, zobowiązana była do wypłaty bezspornej kwoty zadośćuczynienia w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody.

Strona pozwana, (...) S.A. z/s
w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana stwierdziła, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności wobec powódki i w związku z tym wypłaciła na jej rzecz kwotę 3.000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia. Swoje decyzje w sprawie ustalenia wysokości zadośćuczynienia strona pozwana podjęła uwzględniając wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zatem cierpienia psychiczne i ból fizyczny, a także stopień uszczerbku na zdrowiu, długość i sposób leczenia.

W toku postępowania dowodowego ustalono n a s t ę p u j ą c y s t a n f a k t y c z n y :

W dniu 30.12.2011 r. w miejscowości W., kierujący pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...), nie dostosował prędkości do warunków ruchu i doprowadził do kolizji z udziałem powódki, która była pasażerem pojazdu F. (...) o nr rej. (...). W skutek tej kolizji powódka doznała obrażeń ciała.

Niesporne między stronami jest również to, że strona pozwana odpowiada za skutki przedmiotowego wypadku, gdyż jego sprawca posiadał zawartą z pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (polisa nr (...)).

/dowód:

akta szkody (...) w załączeniu;

wspólne oświadczenie o zda-rzeniu drogowym – k. 10;

oświadczenie powódki dot. jej uczestnictwa w zdarzeniu drogowym z dnia 30.12.2011 r. –
k. 11 - 12;

notatka informacyjna KPP
w M. z dnia 10.09.2013 r. – k. 121;

W wyniku zdarzenia powódka B. B. doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego, a także ogólnych potłuczeń ciała, którym towarzyszyły dolegliwości bólowe. W wyniku wypadku powódce zalecono kołnierz ortopedyczny, który nosiła przez 10 - 14 dni oraz przyjmowanie środków przeciwbólowych. Później korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych. U B. B. zdiagnozowano także powypadkowe zaburzenia widzenia, zespół suchego oka oraz powypadkowe dolegliwości bólowe ucha lewego. Ponadto powódka przez okres miesiąca przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Przebyte przez powódkę urazy, które były skutkiem wypadku z dnia 30.12.2011 r., skutkowały dla powódki znacznymi ograniczeniami

w codziennym funkcjonowaniu. Dolegliwości bólowe jakie odczuwała powódka, spowodowały, iż w wykonywaniu codziennych czynności związanych z utrzymaniem domu powódka musiała korzystać z pomocy osób trzecich odczuwała też lek przed samodzielną jazdą samochodem, dlatego

też niejednokrotnie musiała korzystać z pomocy męża chcąc udać się zarówno do lekarza jak i dojechać do swoich pacjentów. Powódka, skutki wypadku odczuła też w pracy zawodowej, jest bowiem pielęgniarką środowiskową

i wykonywanie opieki nad pacjentami znacznie utrudniały jej dolegliwości bólowe kręgosłupa oraz występujące zawroty głowy i omdlenia. Do tej pory przeszła 5 cykli rehabilitacji, czeka na kolejny.

/dowód:

dokumentacja medyczna powódki – k. 13 – 32, 75 – 80, 89 – 93, 111;

zeznania świadków:

H. B. – k. 68;

M. B. – k. 69;

zeznania powódki – k. 141;

akta szkody (...) - w załączeniu;

W sprawie opracowana została opinia przez biegłych z zakresu neurologii i ortopedii: dr H. A. (neurochirurg) oraz dr M. J. (ortopeda) z dnia 25.04.2013r. na okoliczność ustalenia skutków wypadku komunikacyjnego z dnia 30.12.2011 r., doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, rokowań na przyszłość, a nadto na okoliczność konieczności pomocy osób trzecich po zdarzeniu, zakresu takiej pomocy i czasu jej trwania. Biegli stwierdzili u powódki wystąpienie stanu po wypadku komunikacyjnym z dnia 30.12.2011 r. – z urazem głowy i kręgosłupa szyjnego, bez utraty przytomności. Biegli ustalili łącznie 4% uszczerbek na zdrowiu, na który składają się: zespół nerwowy pourazowy z bólami

i zawrotami głowy – 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zespół bólowy szyjny korzeniowy pourazowy z rwą barkowo – ramieniową lewostronną – 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Ustalenia te biegli poczynili w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.2002 r. i załącznika: Ocena procentowa stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Biegli wskazali także, że na skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30.12.2011 r. z urazem kręgosłupa szyjnego nałożyły się skutki urazu kręgosłupa szyjnego z dnia 28.09.2012 r. Powódka do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej oraz ograniczenie ruchomości biernej i czynnej w stawie ramiennym lewym. Zdaniem biegłych, dolegliwości te nasilają się przy dłuższej jeździe samochodem i przy zmianach pogody. W ich ocenie w przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego.

Biegli podkreślili też, iż z uwagi na fakt dwóch przebytych urazów odcinka szyjnego kręgosłupa – wskazany w opinii uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 30.12.2011 r. jest przez nich podany szacunkowo i ustalony głównie na podstawie dokumentacji medycznej powypadkowej. Biegli uznali nadto, iż w ich ocenie powódka po wypadku

z dnia 30.12.2011 r. nie wymagała pomocy osób trzecich i była zdolna do samodzielnej egzystencji.

/dowód:

opinia biegłych sądowych

z zakresu neurologii i ortopedii

dr H. A. oraz

dr M. J. z dnia 25.04.2013 r. – k. 85 – 87;

Strona pozwana wypłaciła powódce następujące kwoty: 3.000,00 zł - tytułem zadośćuczynienia za skutki objętego żądaniem pozwu wypadku, 200,00 zł – tytułem zwrotu kosztów leczenia i 100,00 zł – tytułem zwrotu kosztów dojazdów.

/dowód:

akta szkody (...) - w załączeniu;

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego szkody za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30.12.2011 r., a podstawą jej odpowiedzialności jest art. 436 § 1 kc. Powódka domagała się zapłaty przez stronę pozwaną na jej rzecz dalszego zadośćuczynienia w myśl art. 445 k.c.

W orzecznictwie ugruntował się aprobowany przez piśmiennictwo pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego

w art. 445 § 1 kc zadośćuczynienia pieniężnego, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.06.1968r., I PR 175/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 37, oraz uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 08.12.1973r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145). O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien zdecydować rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Podkreśla się jednak, że ocena Sądu w tym zakresie powinna opierać się na całokształcie okoliczności sprawy.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumentacja medyczna powódki, opinia biegłych z zakresu neurologii i ortopedii, jak też zeznania świadków pozwalały na uznanie, że rzeczywisty rozmiar cierpień powódki w następstwie zdarzenia z dnia 30.12.2014 r. nie został w całości uwzględniony przez stronę pozwaną.

Opracowana w sprawie opinia przez biegłych lekarzy sądowych

chirurga – ortopedy M. J. i neurochirurga H. A. z dnia 25.04.2013 r. pozwoliła na ustalenie istnienia związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległa powódka w dniu 30.12.2011 r. i doznanymi w jego wyniku urazami fizycznymi. Biegli po analizie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sprawy i zbadaniu powódki zdiagnozowali u niej stan po wypadku komunikacyjnym z urazem głowy i kręgosłupa szyjnego, bez utraty przytomności. Według biegłych skutkiem wypadku są obecnie dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej oraz ograniczenie ruchomości biernej i czynnej w stawie ramiennym lewym. Zdaniem biegłych, dolegliwości te nasilają się przy dłuższej jeździe samochodem i przy zmianach pogody a w przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego. Łącznie biegli stwierdzili wystąpienie 4% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na który składają się: zespół nerwicowy pourazowy z bólami i zawrotami głowy – 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zespół bólowy szyjny korzeniowy pourazowy z rwą barkowo – ramieniową lewostronną – 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Powódka w momencie przedmiotowego wypadku komunikacyjnego miała 43 lata. Z jej zeznań, jak również spójnych, logicznych i wzajemnie się uzupełniających zeznań świadków - córki powódki M. B. (2) i męża powódki H. B. (2) wynikało, że po zdarzeniu przez ponad miesiąc pozostawała na zwolnieniu lekarskim. Dolegliwości bólowe bezpośrednio po urazie były znaczne, powodowały, iż powódka nie była w stanie wykonywać codziennych czynności domowych, miała też zawroty głowy, kilkakrotnie zdarzały jej się omdlenia. B. B. w związku z urazami będącymi skutkiem przedmiotowego wypadku musiała poddać się długotrwałemu leczeniu i kilku cyklom rehabilitacji, nosiła też kołnierz ortopedyczny. Powódka po powrocie ze zwolnienia lekarskiego do pracy również odczuwała skutki wypadku. Jako pielęgniarka środowiskowa zmuszona jest dojeżdżać do pacjentów, co wcześniej nie sprawiało jej problemów, po wypadku z powodu lęku przed prowadzeniem samochodu zmuszona była w tym zakresie korzystać z pomocy męża i przyjaciół. Ponadto dolegliwości ze strony kręgosłupa powodują, iż ma pewne kłopoty związane z wykonywaną pracą np. przy podnoszeniu pacjentów. Pracę wykonuje w terenie jednoosobowo i nie może liczyć na pomoc innych pielęgniarek. Do chwili obecnej powódka zmuszona jest też korzystać z leków przeciwbólowych i rozluźniających mięśnie szkieletowe, które wpływają na zdolność prowadzenia pojazdów, powodują senność i ogólne osłabienie. W dalszym ciągu korzysta też z pomocy medycznej.

Wynikłe z uszkodzenia ciała ograniczenia i utrudnienia w wykonywaniu codziennych obowiązków nie mogły być pominięte przy ocenie zasadności roszczenia z tytułu zadośćuczynienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.06.1968 r., I PR 175/68, OSN 1968 poz. 37). Dolegliwości występujące u powódki wymagały i nadal wymagają będą leczenia usprawniającego. Podzielić należy pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16.07.1997 r. (II CKN 273/97, nie publ.), iż zdrowie jest dobrem szczególnie cennym, a przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadku ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do niepożądanego deprecjacji tego dobra. Z taką sytuacją w ocenie Sądu niewątpliwie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Długotrwałe leczenie i następstwa wypadku nie pozostawały bez wpływu na zdrowie fizyczne, jak i psychiczne powódki.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż należne powódce zadośćuczynienie związane z następstwami wypadku komunikacyjnego z dnia 30.12.2011 r. powinno być wyższe niż przyznane dotąd przez stronę pozwaną w kwocie 3.000,00 zł i powinno wynosić w sumie 8.100,00 zł. Skoro do tej pory strona pozwana przyznała powódce 3.000,00 zł zadośćuczynienia, do zapłaty pozostała więc dalsza kwota 5.100,00 zł.

Zasądzając kwotę główną sąd – na podstawie art. 359 § 2 kc w zw. z art. 481 kc w zw. z art. 817 kc zasądził również na rzecz powódki ustawowe odsetki - choć nie od daty wymagalności wskazywanej w pozwie - a liczone od dnia 15.03.2012 r., tj. z upływem 30 dniowego terminu liczonego od dnia zgłoszenia szkody, zgodnie z treścią art. 14 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz.1152 ze zm.).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc obciążając stronę pozwaną, jako przegrywającą sprawę, kosztami procesu, w tym: kosztami zastępstwa prawnego w wysokości wynikającej z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie...(j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 461), tj. 1.200,00 zł , kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości – 17,00 zł oraz kwotą 1.356,64 zł tytułem poniesionych przez powódkę wydatków na opinię biegłego. Ponadto na podstawie art. 113 § 1 u.k.s.w.c, Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 255,00 zł tytułem opłaty sądowej od ponoszenia, której zwolniona była powódka.